

gaaende noget, der har ligget ganske udenfor dets Kompetence at stille Forslag om, og som Finansministeren har erklæret heller ikke at kunne øve nogen Indflydelse paa, tilføjet, at vi ikke kan forstaa, hvorfor saadanne Midler, som oprindeligt ikke har været Massemidler i Overformynderiet, men har været særskilt forvaltede Kapitaler, og som ved Udtrækning eller Indfrielse eller paa anden Maade gaar over fra at være særskilt forvaltede Midler til at være Massemidler — hvorfor de ikke efter Ansøgning tillades udleveret til Forrentning som særskilte Kapitaler med højere Rente end den. Overformynderiet yder, da dette jo i høj Grad vilde imødekomme netop det, Overformynderiet selv har bedt om, nemlig en lempeligere Stilling for disse Kapitaler.

Dette var altsaa en Digression ud fra det almindelige, som jo slet ikke kan nægtes, at Formueskatten nu er i Færd med at tynde virkelig stærkt paa saadanne Ejere af Formue, som ikke har væsentlig anden Indtægt end denne, og ærede Medlemmer vil se i Ændringsforslaget Nr. 3, at der ogsaa med Hensyn til saadanne Formuer, forsaavidt deres Renteindtægt er under et bestemt Beløb — 3 000 Kr. —, er kommet en yderligere Lempelse i Forhold til, hvad den højtærede Finansminister havde foreslaaet. Dersom det er tvivlsomt for Finansministeren — ikke for mig, for jeg er ikke i Tvivl derom —, at de to Rateskalaer vil give de 207 Millioner, der var forudsat, tør jeg sige, at det er utvivlsomt, at den under Nr. 4 foreslaaede Ændring, hvorved Selskabers Indtægt hidrørende fra Virksomhed i Udlandet nu ogsaa inddrages under denne Skat for næste Skatteaar, vil give klækeligt. Det er jo Indtægter fra Aaringer, hvis Virksomhed i Udlandet ikke er os helt ubekendt, og det var jo en betydelig Del, ganske særlig af dansk Tonnage, som indbragte Penge til danske Selskaber udelukkende gennem Virksomhed i Udlandet.

Vedrørende Spørgsmaalet om Beskatning som af Indkomst af Aktieudvidelser i Aktieselskaber har der været ført lange Forhandlinger i Udvalget. De er resulterede i, at Udvalget tiltræder Ministerens Ønske om, at Friaktier skal beskattes fuldt ud som Indkomst for det paagældende Skatteaar. Der var ogsaa i Udvalget fuldkommen Enighed om, forsaavidt en Aktieejers, der ved Udvidelsen faar Ret til at faa et vist Antal nye Aktier til et ringere Vederlag, end Kursen betinger,

vel tegner sig for Aktierne, men sælger sin Tegningsret, saa er det, der kommer ind derved, en utvivlsom Indkomst i det paagældende Skatteaar og bør beskattes som saadan. Derimod har der været stærkt afvigende Meninger om, hvorledes man paa een Gang skulde sikre Statskassen, at den fik Skat som af Indkomst af Udvidelser under Kursen, altsaa mod et Vederlag, som slet ikke svarede til Værdien, fiktive Udvidelser, som maaske skulde dække over, at der i tidligere Aaringer var udbetalt for lidt i Udbytte, men paa den anden Side ogsaa sikre saadanne forsigtigt og fornuftigt og reelt og hæderligt ledede Aktieselskaber, der udvider til en Kurs, som er noget ringere end Øjeblikkets Kurs under Hensyn f. Eks. til ikke fuldstændig Tillid til den øjeblikkelige Konjunktur eller til Sikring mod at lide Tab, som ikke kan forudses — sikre saadanne Selskaber, siger jeg, mod at blive belastet saa haardt gennem Skatten, at de hindredes i denne i og for sig kommercielt aldeles berettigede Udvidelse. Efter mange forskellige Tilløb og Forsøg er vi saa alle enedes om — og den højtærede Finansminister har accepteret det —, at den rette Grænse maa ligge omtrent ved Halvdelen af den noterede Børskurs, hvis Udvidelsen er en Fordobling. Men ganske tilsvarende Regler maa jo gælde, forsaavidt det er saaledes, at man giver en billigere Aktie for hver 3 Aktier, Aktionæren ejer, eller 2 for hver 5, det bliver kun en administrativ Beregning i Overensstemmelse med, hvad Ændringsforslaget indeholder. Men Beregningen er i øvrigt den, at hvis man fordobler Aktiekapitalen, vil Kursen for det dobbelte Antal af Aktier, altsaa den dobbelte Kapital, være noget nær Halvdelen af, hvad den var ved den tidligere o: den halve Kapital. Den Margin, der kommer, ved at der gives et Vederlag for Udvidelsen, er det altsaa, Aktionæren kan udnytte, men Resten vil blive beskattet som Indkomst. Ærede Medlemmer vil se, hvad dette lidt indviklede tekniske betyder paa Side 6 i Betænkningen, hvor der staar: „Til Illustrering skal anføres, at dersom den noterede Dagskurs forinden Udvidelsen til en Kurs af 200 har været 900“ — meget paa Tale Mand og Mand imellem har i disse Dage været en Udvidelse af Aktier, som stod i 800, som man troede skulde udvides til 100, men som nu bliver udvidet til 120 — „vil en Kurs svarende til 450 (altsaa Halvdelen af Kursen) minus Emissionskursen 200 give det Beløb, 250, som af hver Aktie